

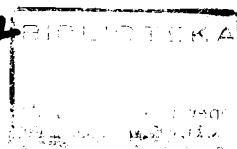
6 października 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY



GOZF 11/04



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 8622.

Kl. 43 b₁ 11/04

N. V. Internationale Automaten-Maatschappij
(Haga, Niderlandy).

Automat do sprzedaży drobnych przedmiotów.

Zgłoszono 13 października 1926 r.

Udzielono 26 marca 1928 r.

Pierwszeństwo: 27. lutego 1926 r. dla zastrz. 1; 6 marca 1926 r. dla zastrz. 2—9; 26 marca 1926 r. dla zastrz. 10, 11; 6 września 1926 r. dla zastrz. 12—15; 17 lutego 1926 r. dla zastrz. 16, 17 (Niemcy).

Wynalazek dotyczy automatu do sprzedaży drobnych przedmiotów, różniącego się od znanych dotychczas tem, że daje się łatwo umocowywać na miejscu swego przeznaczenia i jest bardzo łatwy do przeniesienia w celu wypełniania go, jak również i do zamiany na inny, wskutek czego w automaty takie mogą być zaopatrzone wszelkiego rodzaju środki przewozowe, jak wagony kolejowe, statki wodne i powietrzne, a także teatry, kinematografy i tym podobne miejsca.

Automat według niniejszego wynalazku różni się jeszcze od stosowanych dotychczas automatów tem, że jest on zaopatrzony w urządzenie, które uruchamia się samoczynnie, zamykając otwór wpustowy,

skoro tylko wszystkie przedmioty umieszczone w automacie zostały z niego wyjęte. Automat według wynalazku nie posiada, jak dotychczas stosowane podobne urządzenia tej wady, że dopóki suwak wyrzucający przedmioty nie osiągnął położenia krańcowego, dopóty moneta wrzucona w międzyczasie pozostaje w kanale doprowadzającym i przedostaje się do suwaka dopiero wtedy, kiedy ten ostatni dochodzi do swego normalnego położenia.

Stosowane dotychczas podobne automaty posiadają tę wadę, że nie są w należyty stopniu zabezpieczone od kradzieży towaru w nich zawartego w ten sposób, że po wrzuceniu monety i wyjęciu jednej sztuki towaru, moneta zanim zupełnie opadnie

zostaje przytrzymana zapomocą wsunięcia odpowiedniego przedmiotu do otworu wpustowego i w ten sposób może być odsunięta, aż suwak chwyci następną sztukę towaru, która wówczas może być wyciągnięta.

Wadę tę usuwa niniejszy wynalazek za pomocą zastosowania urządzenia zapadkowego, które uniemożliwia powrotne przesuwanie monety, a więc i kradzież przedmiotów z automatu.

Automat według wynalazku posiada również urządzenie odrzucające, uniemożliwiające odbiór sztuk towaru zapomocą lekkich monet fałszywych. Urządzenie to działa w ten sposób, że lekkie fałszywe monety, wykonane z tektury, lekkiego metalu, blachy i tym podobnych materiałów, są przez nie chwymane i następnie odrzucane. W tym celu na drodze przebiegu wrzuconej monety umieszcza się w automacie na końcu dwuramiennej dźwigni zaopatrzonej w ciężar odrzutnik, który chwyta monety. Jeżeli wrzucić monetę o prawidłowej wadze, wówczas odrzutnik usuwa się wskutek odchylenia dźwigni z drogi przebiegu monety w taki sposób, że moneta może spaść nadół. Jeżeli natomiast do automatu wrzucić lżejszą monetę fałszywą, to z powodu zbyt małej wagi moneta ta nie może usunąć odrzutnika z drogi przebiegu, wskutek czego moneta odrzuca się nabok zapomocą ukośnej prowadnicy, w którą jest zaopatrzony odrzutnik.

Automaty według niniejszego wynalazku wskutek małych wymiarów i powyżej wspomnianego wykonania mogą być umieszczone w tramwajach, omnibusach, wagonach kolejowych, statkach wodnych i powietrznych, teatrach, kinematografach, gdzie dotychczas znane przyrządy do samoczynnej sprzedaży nie mogły być umieszczane ze względu na trudności ich wypełniania lub zamiany. Na zasadzie praktyki dotyczącej eksploatacji małych automatów rozstawionych w wielu miejscach ustalono, że napeł-

nianie automatów winno się odbywać w sposób racjonalny z punktu widzenia gospodarczego, przy jednoczesnem zastosowaniu kontroli, która winna się odbywać w sposób prosty i niekosztowny. Napełnianie znanych dotychczas automatów uskutecznia na miejscu ich ustawienia specjalny funkcjonariusz, który jednocześnie inkasuje sumy zawarte w aparacie. Ponieważ dotychczas stosowane automaty zawierają w sobie duże ilości towarów, to tego rodzaju ich eksploatacja jest z punktu widzenia gospodarczego możliwa, natomiast byłaby ona wielce niedogodna w zastosowaniu do automatów o małej pojemności. Z jednej strony bowiem taka eksploatacja wymagałaby znacznej straty czasu dla napełnienia dużej ilości automatów rozmieszczonych w wielu miejscach, a z drugiej strony byłaby bardzo niedogodna ze względu na kontrolę kwot pieniężnych, inkasowych przez automaty, oraz wyprzedanych towarów. Automat według wynalazku umożliwia uniknięcie tych niedogodności wskutek zastosowania w miejscu jego ustawienia płytki podstawowej, umocowanej tam na stałe w taki sposób, że po otworzeniu urządzenia zamykającego, na przykład kłódki lub zamknięcia podobnego, automat pusty może być w łatwy sposób jako całość zdjęty z tej podstawy i zamieniony na inny wypełniony towarem. Przy takim urządzeniu automat zdjęty nie otwiera się na miejscu ustawienia, lecz uskutecznia się to dopiero w centralnym składzie towarowym, gdzie po otworzeniu wyjmuje się z niego pieniądze, przyczem umożliwiona jest w ten sposób ścisła kontrola zarówno zainkasowanych przez automat sum, jak również i niesprzedanych towarów. W tym składzie aparat zostaje ponownie napełniony, zamknięty i następnie przymocowywany do podstawy, znajdując się w miejscu jego ustawienia.

Płyta podstawowa automatu według wynalazku posiada w celu ułatwienia połączenia z odejmowaną częścią odpowiedni

kształt dostosowany do zamknięcia bagnetowego, dzięki czemu po ustawieniu automatu na wskazanej płycie i lekkim jego pokręceniu wytwarza się mocne połączenie wskazanych części. Płyta może być zaopatrzona w pierścieniowe obrzeże, wewnątrz którego umieszcza się automat, wobec czego ułatwia się połączenie części zamknięcia bagnetowego.

Przykład wykonania niniejszego wynalazku jest przedstawiony na załączonych rysunkach, na których fig. 1 przedstawia widok boczny automatu wraz z płytą podstawową, fig. 2 wskazuje widok z przodu tegoż automatu po usunięciu części pokrywy, fig. 2a wskazuje częściowy przekrój automatu podług linii A—A fig. 2, fig. 3 wskazuje pokrywę automatu, fig. 4 wskazuje płytę podstawową, fig. 5 przedstawia połączenie bagnetowe pokrywy ze skrzynką automatu, przyczem część obrzeża pokrywy jest usunięta, fig. 6 wskazuje przekrój kanału przez który przechodzi moneta po jej wrzuceniu, przyczem inne części składowe urządzenia są usunięte, fig. 7 przedstawia widok automatu z boku, fig. 8 wskazuje jego przekrój podług linii A—A fig. 6, fig. 9 i 10 przedstawiają odmienną formę wykonania płyty podstawowej w widokach z przodu i z boku.

W walcowatej skrzynce automatu (fig. 1 — 4) znajduje się rama 2 do umieszczenia w niej towaru np. tabliczek czekolady 3. Pod otworem 4 do wrzucania monet umocowana jest na ramie 2 prowadnica 5 do monet, która na przeciwnej od ramy stronie posiada podłużne prostokątne wycięcie, do którego przylega sprężyna 7, zaopatrzona u dołu w nasadkę 6 i posiadająca oporek 7^a. Na przedniej stronie prowadnicy 5 mieści się dwuramienna dźwignia osadzona i odchylana na czopie 8, której w dół skierowane ramię 9 jest odsadzone od prowadnicy 5 zapomocą sprężyny 10 umieszczonej z zewnątrz, natomiast drugie zgięte pod ką-

tem ramię 11 tej dźwigni skierowane jest do góry i przy odchyleniu może się ustawić przed otworem wpustowym 4. Pod ramą 2 umieszczone są dwie listwy 12 w cokolwiek mniejszej odległości jedna od drugiej, aniżeli średnica wrzucanych monet, przyczem w pewnym miejscu wskazana odległość powiększa się na tyle, że moneta nie utrzymuje się między listwami i spada. Na tych listwach jest prowadzony suwak 13 zaopatrzony w szczelinę 14, która służy do odbioru monet. Suwak 13 uruchamia się od pręta 15 za pośrednictwem rączki 16, przyczem spiralna sprężyna 17 cofa samoczynnie suwak 13 do jego położenia tylnego, kiedy przedmiot zostanie wyjęty przez przedni otwór automatu. Pod kanałem 5 do listew 12 jest umocowana zapomocą śrub 35 sprężyna 36, której języczek 37 wchodzi w odstęp między temi listwami. Pod naciskiem monety pociąganej naprzód zapomocą suwaka 13, języczek 37 wygina się i wychodzi ze wspomnianego odstępu między listwami, dzięki czemu moneta może prześlizgnąć się, poczem języczek 37 zapada zpowrotem we wskazany odstęp i tworzy zaporę, która tamuje powrotne przesunięcie monety 38. W kanale wpustowym 5 automatu umieszczony jest odrzutnik 39 (fig. 6 — 8) osadzony na końcu dźwigni dwuramiennej 40, która odchyła się na czopie 41, usuwając odrzutnik z kanału wpustowego. W ściankach kanału znajduje się mniejszy otwór 42 i większy — 43, rozmieszczone po obu stronach odrzutnika. Koniec drugiego ramienia 44 dźwigni 40 jest obciążony, wskutek nadania odpowiedniego kształtu temu końcowi lub też w inny sposób tak, że przy określonym obciążeniu odrzutnika 39 następuje odchylenie dźwigni i odrzutnik usuwa się z drogi przebiegu wrzuconej monety. Odrzutnik 39 na swym dolnym końcu 45 jest wygięty na zewnątrz. Na zewnętrznej stronie kanału wpustowego znajduje się komora 46 do monet fałszywych.

Sposób działania odrzutnika jest następujący.

Moneta rzucona rzez otwór wpustowy automatu do jego kanału prowadnego pada z początku na koniec odrzutnika 45. Jeżeli została rzucona moneta prawdziwa, a więc o prawidłowej wadze, to wskutek wywołanego obciążenia powstaje odchylenie dźwigni 40 w kierunku wskazówki zegarowej. Na skutek tego odchylenia odrzutnik usuwa się przez otwór 42 z kanału wpustowego, wówczas moneta spada niżej przez ten kanał, wywołując wypadnięcie przedmiotu z automatu. Jeżeli natomiast zostanie wrzucona moneta fałszywa o mniejszej wadze, to po opadnięciu na odrzutnik nie może ona wywołać z powodu zbyt małego swego ciężaru odchylenia dźwigni, przesuwa się dalej po skośnym końcu odrzutnika 45 i wpada przez otwór 43 do komory 46. Wskazane więc urządzenie zabezpiecza automat od wyrzucania przedmiotów wskutek wpuszczania lżejszych monet fałszywych. Skrzynka 1 zamyka się pokrywą 18 z wygiętym obrzeżem 19. Przy nakładaniu pokrywy 18 na skrzynię 1, dwa oporki 20, 20' (fig. 3 i 5) wchodzą w wykroje bagnetowe 21, wykonane w ścianie walcowej skrzynki 1 i po pokręceniu pokrywy ustawiają się w wycięciach 22, poczem oporek 20 zamyka się zapomocą rygla 23 zamka 24, zaś oporek 20' — zapomocą rygla 25 zamka 26 po przestawieniu tych rygli do położenia zaporowego. Należy zaznaczyć, że umocowanie pokrywy 18 skutecznia się tylko zapomocą rygla jednego z dwóch zamków, np. zamka 24, podczas gdy zamek 26 służy jednocześnie do innego jeszcze celu, który będzie opisany poniżej.

W dnie pokrywy 18 są wykonane wykroje bagnetowe 27 i 27' i środkowy otwór 28, w które zapadają trzpienie 29, 29' i 30 płytki podstawowej 31. Trzpienie 29, 29' posiadają wytoczenia 32, które zaczepiają wąskie szczeliny 33, 33' wykrojów 27, 27' tak, że odjęcie pokrywy 18 względnie

skrzynki 1 od płytki podstawowej jest uniemożliwione bez jednoczesnego pokręcenia wstecznego. Zapomocą zamka 26 po wejściu, wskutek pokręcenia pokrywy, trzpieni 29, 29' w wykroje 27, 33, względnie 27' i 33', otrzymuje się połączenie automatu z płytką podstawową, przyczem kiedy rygiel 25 zaciśnie oporek 20' pokręcenie skrzynki staje się niemożliwe, jak również nie jest możliwe odjęcie automatu od płytki podstawowej, gdyż zapobiegają temu wytoczeniu 32 trzpieni 29, 29'. Płytką podstawową 31 może być umocowana na miejscu stałym zapomocą śrub 34 np. do ściany, przyczem śruby zostają zakryte automatem, dzięki czemu uniemożliwia się także kradzież jego wraz z płytą podstawową.

Płyta podstawowa, według formy wykonania przedstawionej na fig. 9 i 10, posiada kształt okrągły o wygiętym obrzeżu 47, które wystaje ponad trzpienie 29. Automat 1 posiada kształt walca o wymiarach dopasowanych do średnicy obrzeża 47 płyty podstawowej 31. Płyta podstawowa może jednocześnie służyć do umieszczania różnych przedmiotów, tak np. przy automacie służącym do samoczynnej sprzedaży mydła może być na niej umocowane lustro, zamiast je osobno zawieszać na ścianie. Lustro, lub inne przedmioty tego rodzaju mogą być łączone z płytą bądź w sposób umożliwiający ich zdjęcie, bądź też na stałe. Jeżeli lustro jest umocowane na płycie podstawowej tak, że może być odjęte, to zaleca się zabezpieczyć je od kradzieży również zapomocą urządzenia zamykającego płyty podstawowej; gdyby jednak lustro okazało się zbyt cenne, wówczas można łatwo usunąć je ze wskazanej płyty, nie odejmując tej płyty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Automat do sprzedaży drobnych przedmiotów, znamienny tem, że jest on połączony z płytą podstawową zapomocą za-

mknięcia, które umożliwia jego zdjęcie z tej płyty w celu napełnienia towarem lub zamiany takimiż automatem, przyczem wskazana płyta jest umocowana na stałe w miejscu ustawienia automatu.

2. Automat według zastrz. 1, znamien-ny tem, że jest on połączony z płytą podstawową zapomocą zamknięcia bagnetowego (27, 29), składającego się z umocowanych na podstawie trzpieni wchodzących w odpowiednie wykroje skrzynki automatu, przyczem trzpienie te są zaopatrzone w wytoczenia (32), by mogły wejść one w wąskie części wskazanych wykrojów.

3. Automat według zastrz. 1 i 2, znamien-ny tem, że skrzynka (1) jest połączona z pokrywą (18) zapomocą zamknięć bagnetowych (20, 21).

4. Automat według zastrz. 1 — 3, znamien-ny tem, że pokrywa (18) jego połączona jest ze skrzynką (1) zapomocą urządzenia zamykającego (24), zaopatrzonego w rygiel (23), który po zasunięciu przytrzymuje oporek (20), służący jednocześnie jako trzpień zaporowy zamknięcia bagnetowego (29, 21).

5. Automat według zastrz. 1 i 2, znamien-ny tem, że części łączące go z płytą podstawową (1) są z zewnątrz niedostępne, gdyż są pokryte osłoną automatu.

6. Automat według zastrz. 1 — 5, znamien-ny tem, że wrzucanie monety do jego szczeliny jest możliwe tylko wówczas, gdy zawiera on towar przeznaczony do sprzedaży.

7. Automat według zastrz. 1 — 5, znamien-ny tem, że moneta wrzucona do szczeliny (4) nie może spaść ostatecznie dotąd, dopóki suwak (13), wyrzucający sprzedawane przedmioty, nie cofnie się do zwykłego swego położenia.

8. Automat według zastrz. 6, znamien-ny tem, że jest zaopatrzony w dwuramienną dźwignię, której jedno ramię (9), podlegające działaniu sprężyny (10), znajduje się naprzeciw sprzedawanych przedmiotów

(3), zaś drugie jej ramię (11) zamyka otwór wpustowy (4) wówczas, gdy ostatnia sztuka towaru (3) zostanie z automatu wyjęta.

9. Automat według zastrz. 7, znamien-ny tem, że wzdłuż ścianki kanału wpustowego jest osadzona sprężyna (7) przytrzymywana w swym zwykłym odciągniętem położeniu zapomocą suwaka (13), zaś przy uruchomieniu tego suwaka wskazana sprężyna dochodzi do kanału (5) i przy pomocy oporka (7¹) wchodzącego do wnętrza kanału uniemożliwia spadanie monety.

10. Automat według zastrz. 1 — 5, znamien-ny tem, że posiada urządzenie zaporowe, które zapomocą wygiętej części umożliwia tylko jednokrotne posunięcie się naprzód monety, zagradzając jej ruch powrotny.

11. Automat według zastrz. 10, znamien-ny tem, że część wygiętą tworzy sprężyna (36) przymocowana do listew prowadzących (12) suwaka (13) i wchodząca zboku swym wygiętym języczkiem (37) w odstęp pomiędzy wskazanymi listwami tak, że języczek ten odchyła się w bok przy przechodzeniu pomiędzy listwami monety, a następnie cofa się z powodu swej elastyczności, zamykając odstęp między listwami (12) i uniemożliwiając przedostanie się tam monety.

12. Automat według zastrz. 1 — 5, znamien-ny tem, że na drodze przebiegu monety umieszczone jest urządzenie chwytające, które uruchamia się w kanale wpustowym, wskutek obciążenia monetą o wadze pełnej, natomiast wpuszczona moneta fałszywa jest odrzucana z kanału wpustowego.

13. Automat według zastrz. 12, znamien-ny tem, że urządzenie chwytające zawiera dźwignię kątową (40), której dolne ramię (39), umieszczone pomiędzy otworami (42 i 43) w ściankach kanału wpustowego, tworzy odrzutnik monet.

14. Automat według zastrz. 13, zna-

mienny tem, że odrzutnik (39) jest zaopatrzony w zagięty koniec, tworzący ukośną prowadnicę (45) dla odrzucanych monet.

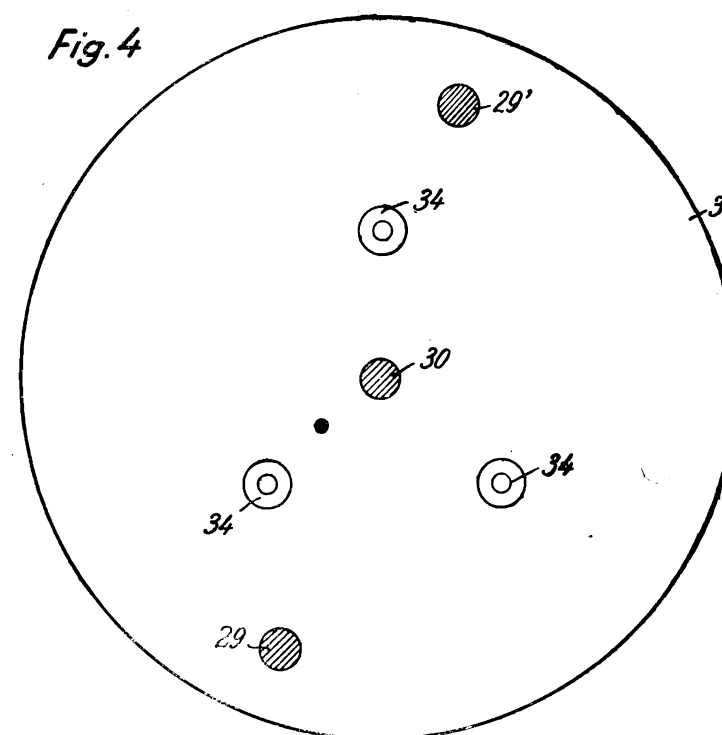
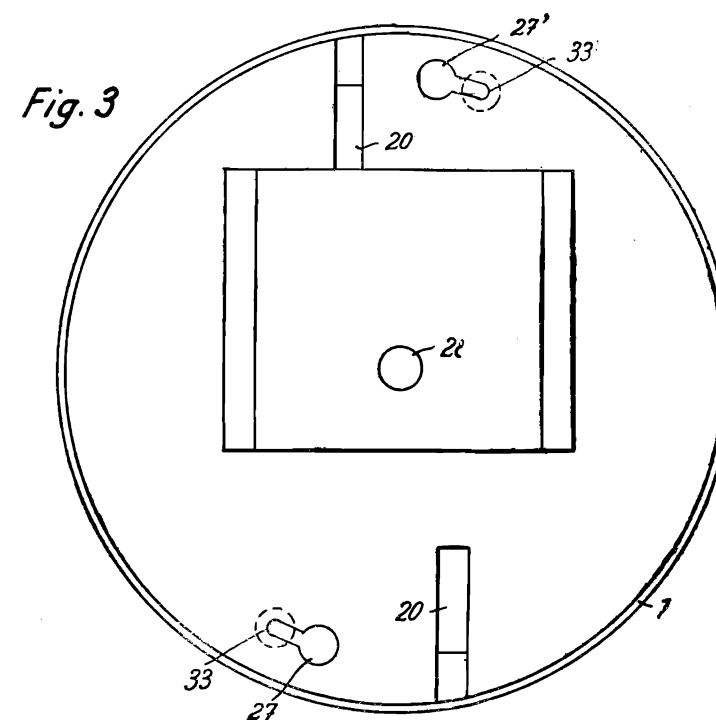
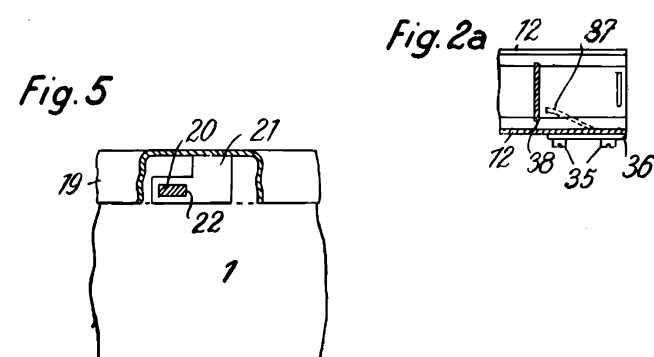
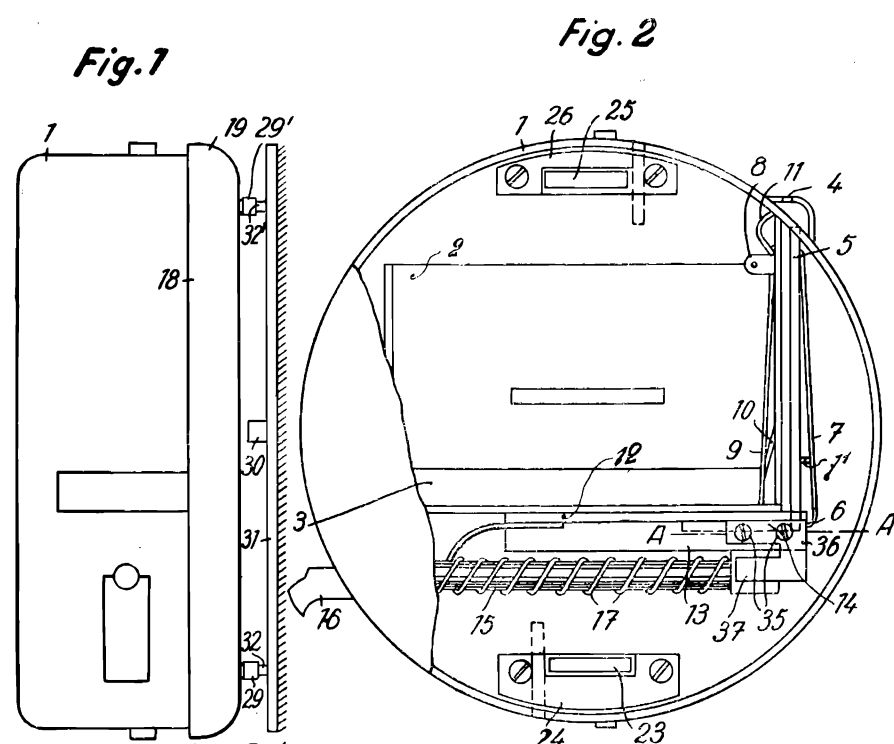
15. Automat według zastrz. 5, znamieny tem, że jego płyta podstawowa posiada pierścieniowe obrzeże (47), wystające ponad trzpienie (29) zamknięcia bagnetowego tej płyty.

16. Automat według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że na płycie podstawowej umieszczony jest przedmiot pomocniczy, np.

lustro, przymocowany na stałe lub w sposób umożliwiający jego zdjęcie.

17. Automat według zastrz. 16, znamieny tem, że przedmiot pomocniczy jest przymocowany do płyty podstawowej za pomocą urządzenia zamykającego skrzynki tak, że może być odjęty.

N. V. Internationale
Automaten - Maatschappij.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.



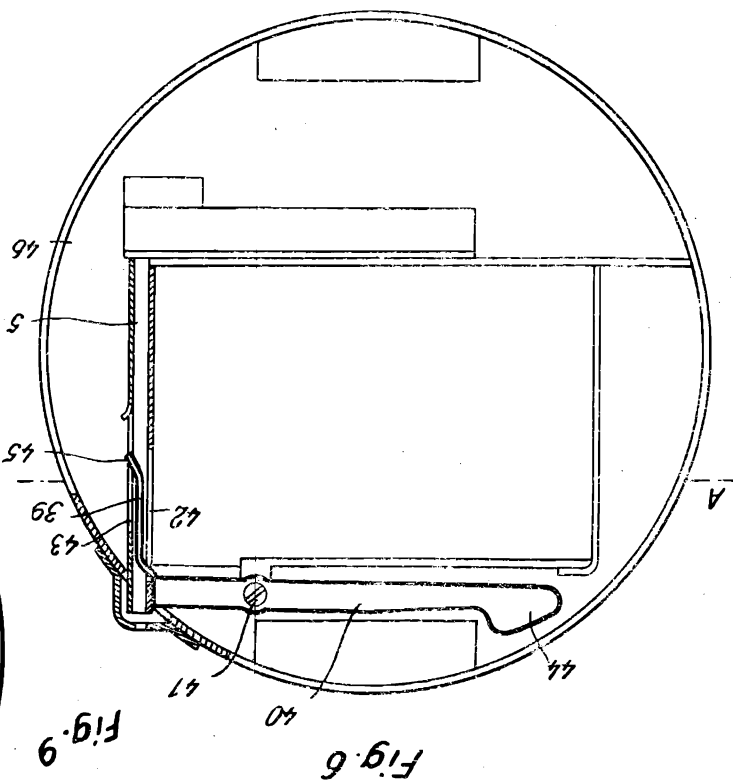
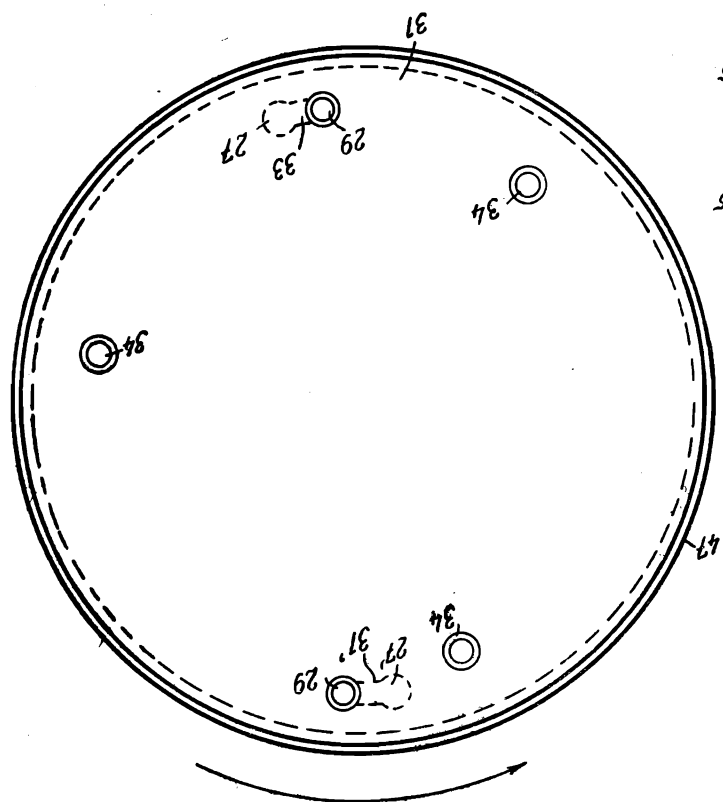


Fig. 6

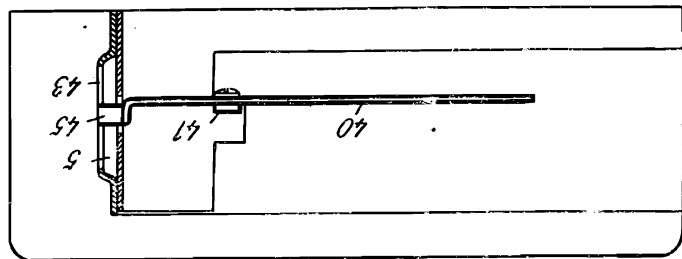


Fig. 8

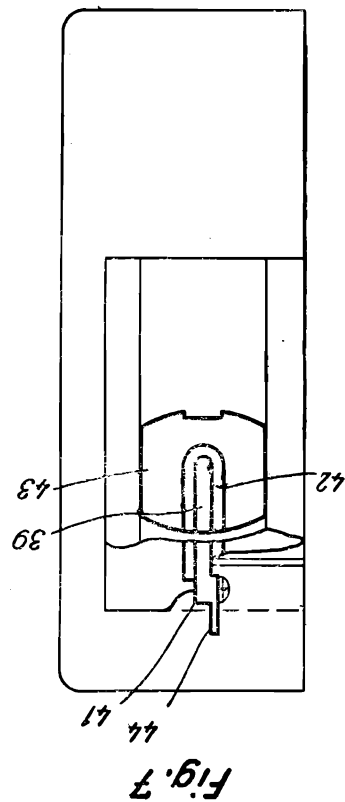


Fig. 7

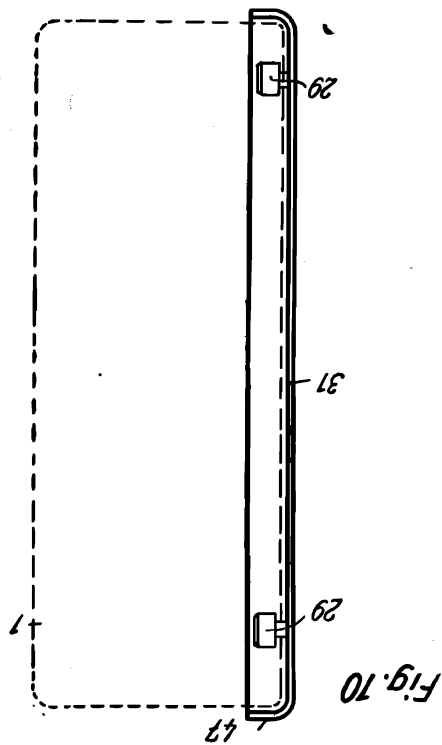


Fig. 10